

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«16» лютого 2024 року

Старший слідчий – криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Жижома Я.О., розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024050000000378, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.111 КК 12.02.2024 України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

**Косирєва Вадима Євгеновича,
19.04.1989 р.н., уродженця м. Донецьк
Донецької обл.,
zareєстрованого за адресою: Донецька
обл., м. Донецьк,**

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено:

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997

року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - рф) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС рф на територію України.

Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 06.11.2023 № 734/2023, яким на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX, Указом від 18.04.2022 № 259/2022, затвердженим Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX, Указом від 17.05.2022 № 341/2022, затвердженим Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX, Указом від 12.08.2022 № 573/2022, затвердженим Законом України від 15.08.2022 № 2500-IX, Указом від 07.11.2022 № 757/2022, затвердженим Законом України від 16.11.2022 № 2738-IX, Указом від 06.02.2023 № 58/2023, затвердженим Законом України від 07.02.2023 № 2915-IX, Указом від 01.05.2023 № 254/2023, затвердженим Законом України від 02.05.2023 № 3057-IX, Указом від 26.07.2023 № 451/2023, затвердженим Законом України від 27.07.2023 № 3275-IX) продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 16.11.2023 строком на 90 діб, до 14.02.2024.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, у тому числі здійснюють тимчасовий контроль за територією м. Донецьк Донецької області, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії російської федерації проти України керівництвом окупаційної адміністрації рф задіяно створені на тимчасово окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

Таким чином, підривна діяльність з боку рф проти України мала відкриту активну фазу, яка виражалася в окупації частини території України, що триває по теперішній час, та в подальшій анексії цієї окупованої території.

13.04.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» № 405/2014 від 14.04.14, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію.

07.10.2014 наказом керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України за №33/6/9 районами проведення антитерористичної операції визначені території Донецької та Луганської областей.

«Донецька народна республіка» (далі «днр»), діє на території України незаконно та її учасники вчиняють терористичні акти – захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування із застосуванням зброї, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії (зокрема, артилерійські обстріли), які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади, місцевого самоврядування, в тому числі щодо визнання легітимності діяльності «днр» та влади її керівників, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяними у проведенні антитерористичної операції на території Донецької області.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «днр» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «днр» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання російської федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за №106-VIII, Постанові ВРУ

«Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого російською федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за №1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за №337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за №1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організації «днр» та «лнр», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за №145-VIII.

Терористична організація «днр» є стійкою, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, які централізовано підпорядковуються лідерам організації, а також має план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до вказаних блоків.

При цьому, на керівників та учасників силового блоку (спеціально створених «днр» для вчинення терористичних актів не передбачених законом збройних формувань та терористичних груп) покладається забезпечення її стійкості шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України. У свою чергу, на представників політичного блоку покладаються організація збору та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до терористичної діяльності, чим також забезпечується існування вказаної організації.

Так, на учасників силового блоку (не передбачених законом збройних формувань), відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними Силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «днр», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «днр» (не передбачених законом збройних формувань) та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;
- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «днр», а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення військово-промислового комплексу «днр».

На учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «днр» та організація їх діяльності;

- видання так званих нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «днр»;

- організація та проведення незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «днр»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «днр» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з терористичною організацією «Луганська народна республіка» та її керівниками з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «днр», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння,

а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам України та Збройним Силам України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «днр», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «днр» (не передбачених законом збройних формувань) для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «днр» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

Зокрема з метою впливу на громадян та юридичних осіб, шляхом порушення незаконних кримінальних справ, притягнення осіб до кримінальної або іншої відповідальності, а також затримання, арештів, обшуків, проведення інших незаконних дій у відношенні громадян та юридичних осіб, які проживають та розташовані на тимчасово окупованій території Донецької області, представниками терористичної організації «днр» було прийнято рішення про створення так званої «Генеральної прокуратури Донецької Народної Республіки», у зв'язку з чим 15.07.2014 так званою «Президією Верховної Ради днр» виданий Закон «Про Прокуратуру» № 21/6-ВС, який підписаний одним із засновників терористичної організації «днр» Пушилїним Д.В.

Надалі 31.08.2018 «Постановою Народної Ради днр» прийнятий Закон «О прокуратуре» №243-ІНС, відповідно до якого втратили силу Закон «Про Прокуратуру Донецької Народної Республіки» № 122-ІНС та «Закон Донецької Народної Республіки «Про прокуратуру Донецької Народної Республіки» від 15.07.2014.

Вказаними документами визначено систему, організацію та функції так званої «прокуратури днр». При цьому, «систему прокуратури Донецької Народної Республіки складають Генеральна прокуратура Донецької Народної Республіки, прокуратури міст та районів, прирівняні до них військові та інші спеціалізовані прокуратури, наукові та освітні організації, редакції друкованих видань, які є юридичними особами. Відповідно до п. 4 ст. 15 Закону днр №243-ІНС від 31.08.2018 «О прокуратуре» структуру «Генеральної прокуратури донецької народної республіки» складають управління та відділи (на правах управлінь в складі управлінь), начальники управлінь та відділів на правах управлінь є старшими помічниками «Генерального прокурора донецької народної республіки», в управліннях і відділах встановлюються посади заступників, начальників управлінь і відділів, старших прокурорів і прокурорів, старших прокурорів-криміналістів і прокурорів-криміналістів, старших слідчих по особливо важливих справах, слідчих по особливо важливих справах і

старших слідчих. Відповідно до ст. 3 Закону днр №243-ІНС від 31.08.2018 «О прокуратуре» організація та порядок діяльності прокурорів «прокуратур донецької народної республіки» визначаються конституцією «днр», законом днр №243-ІНС від 31.08.2018 «О прокуратуре» та іншими законами днр. Відповідно до ст. 32 Закону днр №243-ІНС від 31.08.2018 «О прокуратуре» прокурор має право прийняти до свого провадження або доручити підпорядкованому йому прокурору чи слідчому розслідування будь-якого злочину.

Крім того, постановою так званої «Ради Міністрів «днр» № 27-2 від 17.08.14 затверджено і введено в дію «Кримінальний Кодекс «днр», а також взято за основу для використання в своїй злочинній діяльності «Кримінально-процесуальний Кодекс України 1960 года», який втратив свою юридичну силу на території України у зв'язку із вступом нового КПК України 2012 року під назвою «Уголовно-процесуальный кодекс донецкой народной республики», прийнятий 24.08.2018 за № 240-ІНС.

Зазначені документи терористичної організації «днр» прийняті всупереч діючому законодавству України, є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України й іншим законодавчим актам України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Косирев Вадим Євгенович, 19.04.1989 року народження, проходив службу в органах внутрішніх справ на посадах начальницького складу з 15 серпня 2006 року до 23 січня 2014 року. Наказом ГУ МВС України в Донецькій області від 22.01.2014 був звільнений зі служби в ОВС у запас Збройних Сил за п. 64 «ж» (за власним бажанням) з посади слідчого відділення розслідування злочинів лінії карного розшуку слідчого відділу Ворошиловського районного відділу Донецького міського управління ГУМВС України в Донецькій області у спеціальному званні «старший лейтенант міліції».

Під час вищезазначених подій громадянин України Косирев Вадим Євгенович, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності рф проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, з власної ініціативи добровільно вирішив надати допомогу рф у проведенні такої діяльності на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, тобто вчинити державну зраду.

З указаною метою громадянин України Косирев В.Є., особисто взяв участь в утворенні та функціонуванні на території Донецької області системи незаконних правоохоронних органів. Зокрема, реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення державної зради, громадянин України Косирев В.Є., діючи добровільно та умисно, в інтересах т.зв. «днр» на шкоду суверенітетові й територіальній цілісності України, працевлаштувався до незаконно створеного окупаційною владою рф правоохоронного органу на посаду «старшего следователя по особо важным делам следственного отдела следственного управления» так званої «генеральной прокуратуры донецкой народной

республіки», де на даний час здійснює т.зв. «правоохоронну» діяльність від імені та в інтересах т.зв. «днр».

Усвідомлюючи всі наведені вище обставини, Косирев В.Є., 23.05.2022, перебуваючи у приміщенні т.зв. «генеральної прокуратури днр», яка знаходиться за адресою Донецька область м. Донецьк, вул. Генерала Антонова, буд. 2, яка підконтрольна терористичній організації «днр», діючи умисно та за власною ініціативою, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, встановив контакти з невстановленими на даний час особами – представниками іноземної держави - окупаційної адміністрації рф та ЗС рф, для надання останнім допомоги у проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, а саме вчинення активних дій, спрямованих на забезпечення діяльності окупаційної правоохоронної системи держави-агресора на території Донецької області, прийняв пропозицію невстановлених органом досудового розслідування представників терористичної організації «днр» щодо вступу до складу так званого «слідственного управління генеральної прокуратури донецкой народної республіки», в якій був призначений на посаду т.зв. «старшого слідователя по особо важным делам следственного отдела следственного управления генеральной прокуратуры донецкой народной республики» з присвоєнням класного чину «младший советник юстиции».

Продовжуючи вчинення злочинних дій у складі терористичної організації «днр» та використовуючи надані представниками терористичної організації «днр» владні повноваження, розуміючи те, що так звана «генеральна прокуратура днр» та її структурні підрозділи створені незаконно всупереч всім нормативно правовим актам України для подавлення волевиявлення громадян України, шляхом незаконних арештів, проведення обшуків у їх житлі, на підприємствах, установах та організаціях, які розташовані на територіях, що в теперішній час не підконтрольні органам державної влади України та в свою чергу не підтримують і виступають проти діяльності терористичної організації «днр», Косирев В.Є., проводить розслідування кримінальних справ, з метою притягнення осіб до кримінальної відповідальності, проводить незаконні затримання, обшуки та інші слідчі дії відповідно до прийнятих всупереч законодавству України так званих нормативно-правових актів «донецької народної республіки», в тому числі кримінального та кримінально-процесуального кодексів «днр», в порушення конституційних прав громадян, що проживають на тимчасово окупованій території Донецької області.

Відповідно до так званого «Уголовно-процесуального кодекса донецкой народной республики», попереднє розслідування кримінальних справ можуть проводити слідчі прокуратури, на яких покладено наступні незаконні повноваження: порушувати кримінальні справи за кваліфікацією, передбаченою т.зв. «уголовным кодексом донецкой народной республики», стосовно громадян України; проводити т.зв. попереднє розслідування в порушених кримінальних справах; приймати усі рішення щодо проведення т.зв. слідчих дій у кримінальних справах в ході проведення попереднього

розслідування; складати постанови щодо проведення обшуку житла або інших належних громадянам України приміщень; затримувати і допитувати громадян України; складати постанови щодо притягнення громадян України до кримінальної відповідальності в якості обвинувачених за порушення статей т.зв. «уголовного кодексом донецкой народной республики»; складати постанови щодо застосування до громадян України запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, який передбачає примусове поміщення громадян України до слідчих ізоляторів т.зв. «днр»; складати постанови щодо продовження строку застосування до громадян України запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою; після закінчення попереднього розслідування складати обвинувальний висновок щодо громадян України, щодо яких проводилось попереднє розслідування, із подальшим направленням матеріалів кримінальної справи т.зв. прокурору.

Так, 23 травня 2022 року Косирев В.Є., перебуваючи у приміщенні т.зв. «генеральной прокуратуры днр», яка знаходиться за адресою Донецька область м. Донецьк, вул. Генерала Антонова, буд. 2, обіймаючи посаду «старшого следователя по особо важным делам следственного отдела следственного управления Генеральной прокуратуры донецкой народной республики» з присвоєнням класного чину «младший советник юстиции», діючи умисно, з вищезазначеною метою, достовірно усвідомлюючи факт військової агресії рф на території України та вчинення представниками рф воєнних злочинів, прийняв до провадження та почав здійснювати свою службову діяльність, використовуючи надані йому повноваження, у незаконному кримінальному провадженні за № 01-1-2022-168-005717 за ч. 2 ст. 234 т.зв. «Уголовного кодекса донецкой народной республики» - «Участие в деятельности организации, которая в соответствии с законодательством Донецкой Народной Республики признана террористической» відносно громадянина України, який проходив службу в ОЗСП «АЗОВ», в якому відповідно до Конституції України здійснював оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності, забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій на території Донецької області.

В подальшому 23 травня 2022 року Косиревим В.Є., стосовно вищевказаного громадянина України, було складено та пред'явлено постанову про притягнення в якості обвинуваченого, відповідно до якої вищевказаному громадянину України було пред'явлено обвинувачення за ч. 2 ст. 234 т.зв. «Уголовного кодекса донецкой народной республики» - «Участие в деятельности организации, которая в соответствии с законодательством Донецкой Народной Республики признана террористической» із санкцією статті «наказывается лишением свободы на срок от пяти до десяти лет со штрафом в размере до пятисот тысяч рублей либо в размере заработной платы или иного дохода осужденного за период до трех лет либо без такового» у кримінальному провадженні № 01-1-2022-168-005717.

В подальшому досудовим розслідуванням встановлено, що у не встановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 12.04.2023 відповідно до наказу так званого голови Пушилїна Д.В., від 12.04.2023 за №117 «О ликвидации генеральной прокуратуры донецкой народной республики» було ліквідовано незаконно створений правоохоронний орган – так звану «генеральную прокуратуру донецкой народной республики».

Своїми умисними діями громадянин України Косирев В.Є., забезпечив становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом безпосередньої участі в утворенні та функціонуванні незаконно створених окупаційних правоохоронних органів т.зв. «днр» на окупованій частині території Донецької області, виконання функцій представника правоохоронного органу «днр» з метою недопущення контролю української влади на території Донецької області, надавши тим самим допомогу рф у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України.

Враховуючи викладене, Косирев Вадим Євгенович, підозрюється у вчиненні дій, передбачених ч. 2 ст. 111 КК України, - у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану.

Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Ярослав ЖИЖОМА

Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Донецької обласної прокуратури

Олена ВОЛОНЦ

«16» лютого 2024 року

ПРАВА ПІДОЗРІЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє

адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова

(ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Косирев В.Є.

Захисник _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Ярослав ЖИЖОМА